

Trektocht

De tweedaagse trektocht had dit jaar plaats in de Zwalmstreek tussen Oudenaarde en Geraardsbergen. De Zwalm is een riviertje dat zich door een mooie brok Vlaams natuurschoon kronkelt en uitmondt in de Schelde. Het is de streek van De Croo, Van Peteghem en Marijn -Boma- De Valck. Wij waren met zijn zevenen: Eddy, Dirk, Jef, Paul, Hugo, Freddy en Jos.

Toen we 's morgens onze auto's achterlieten in het dorpje Elst waren de plassen van de voorbijge regenvuilen



grotendeels opgedroogd en vatten we een zonnige tweedaagse aan. We stapten door velden en weiden, bergop en bergaf ondertussen keuvelend over onder andere de consistentie en viscositeit van de stoelgang.

De Zwalmstreek is niet zoals de Ardennen waar je uren kunt stappen zonder in de bewoonde wereld te komen, zij is meer bebouwd maar dikwijls met prachtige boerderijen en als je in de juiste richting kijkt wordt je meermaals verrast door mooie landschappen.

Wij stapten de ganse voormiddag tot we in een dorpje van een paar huizen en een kerk maar met een brede hoofdstraat met kasseien ons middageten tot ons lieten komen. De Jef was plots verdwenen en kwam pas terug toen iedereen gedaan had met eten. Hij had achter

de kerk een cafeetje gevonden waar hij onze komst al had aangekondigd. Maar eerst moest hijzelf nog een hapje eten wat niet op een, twee, drie gebeurd was want hij moest eerst nog wat spek, sateetjes en biologische

bitterballen bakken in zijn gamelletje. Ondertussen deed de rest wel zijn middagdutje. Nadat iedereen terug wakker was, was Jef nog altijd bezig met zijn diner zodat wij besloten dan maar naar dat cafeetje te gaan waar we al geïntroduceerd waren.

Het was echt een gezellig cafeetje waar we enkele van de streekbierjes degusteerden. Net toen we ons ongerust begonnen te maken over het wegblijven van de Jef kwam hij daar aangestommeld met in zijn handen een toren afwas. Hij kieperde zijn rugzak op een tafeltje en ging met zijn afwas naar 'achteren' waar spoedig een gekletter en gerammel te horen was. Jef was zijn afwas aan het doen in de lavabo van de toiletten. Dat was waarschijnlijk zijn deal met de cafébaas: "ik zorg dat hier seffens twintig man binnenvalt als ik bij u mijn afwas mag doen."

We trokken verder tot we 's avonds bij de Biestmolen arriveerden. Een prachtige watermolen waar we in de tuin onze tentjes mochten opstellen. Tot onze grote ontsteltenis was er een fuif met harde brulrock aan de gang ingericht door een bende motards op drie wielen. Struise mannen met snorren en tatoeages hadden onze kampeerplaats ingepalmd. Daar konden we niet tegenop. Gelukkig was de uitbater een correcte persoon en tegen de tijd dat wij onze tentjes moesten rechtzetten verzamelden de motards om met luid kabaal van hun motoren huiswaarts te keren.

De plek waar we nu kampeerden was een noodoplossing omdat de camping waar we normaal op zouden staan gesloten was wegens jaarlijks verlof. Er was geen sanitair voorzien zoals je dat op een echte camping mag verwachten. Maar geen nood, wij trekken onze plan wel. Desnoods brengen we daarvoor zelf onze douche mee,

helaas zonder warm water. Iedereen behalve één (de eigenaar van de douche die hijgend en proestend het koude water of zich heen liet gaan) besloot het dan maar te houden bij een kattenwasje.

's Avonds gingen we eten in het restaurant en babbelden na onder de dikke balken van de watermolen. Nu kon je zien dat we geen dertigers meer zijn. Er is een tijd geweest dat wij tot in de vroege uurtjes voor de ambiance zorgden op bv. plaatselijke kermissen. Nu zaten er een paar te knikkebollen in de meest onvoorstelbare houdingen zoals bv met de armen op tafel en met het hoofd balancerend op het topje van de duim.

De volgende dag ging de tocht verder onder een stralende zon. We waren niet de enigen die in de streek wandelden. Honderden wandelaars hebben we gezien.

's Middags aten we op het lege terras van de camping waar we normaal hadden moeten logeren. De meesten hebben daar ook hun middagdutje gedaan. Er is heel wat afgedut tijdens deze trektocht. We hebben deze dag we een stuk langs de Zwalm gelopen met zijn witte zwalmmolens. Eén daarvan konden we zelfs vanbinnen bezichtigen.

In de late namiddag kwamen we terug aan bij de Biestmolen en was onze trektocht afgelopen.

Eddy, onze 'reisleader', heeft hier toch weer een mooi tochtje uitgestippeld. Wij twijfelen er niet aan dat hem dat volgend jaar weer zal lukken.

Bedankt Eddy.

Foto's kan je bekijken op de website.